

מ"ת 5775/07 - מדינת ישראל נגד אס

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 5775-07 מדינת ישראל נ' ס(עzyr)
תיק חיזוני: פל"א 287353/2014

בפני כב' השופט אורן גולדקרן
ה המבקש נגד המשיב
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוז"ד ליטל אסס
באמצעות ב"כ עוז"ד יאנה יורין מטעם הסניגוריה הציבורית
א ס

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים, לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה-מעצרם) התשנ"א-1996.

כתב האישום

1. ביום 2.7.2014 הוגש כתב אישום נגד המשיב, בו הואשם בעבירות הבאות: איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), עבירה של תקיפה בנسبות מחמירות (תקיפות בן זוג) - לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין, ועבירה של החזקת אגרוף או סכין שלא כדין - לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

תמצית פרק העובדות שבכתב האישום הינה כדלקמן: בתאריך 29.6.2014 סמוך לשעה 18:30 חזר המשיב אל דירה בחיפה בה התגורר ביחד עם בן זוגו לשעבר, (להלן: המתלון) אשר בבעלות המתלון, וזאת חרף הפסקת הייחוסים הזוגיים ביניהם. בהמשך יצא המשיב מהדירה וחזר כעבור 20 דקות, ודרש מהמתלון לתת לו כסף. משיסרב המתלון לבקשתו, דחף אותו המשיב ולקח שנפל המתלון לאדמה והוא המשיך וחבט בפנוי באגרופו. לאחר מכן נטל המשיב סכין בעל להב באורך 30 ס"מ מהמטבח והפנה אותה לעבר המתלון. רק כאשר מסר המתלון למשיב 900 ₪ עזב המשיב את הדירה.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

2. במועד הגשת כתב האישום, הגיעו המבקרים בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בבקשתו נתען כי קיימות

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ראיות לכאורה לביצוע שלוש העבירות נשוא כתוב האישום על-ידי המשיב, הכוללות את הودעת המתלון, עדות עד נספּף ועדותו של המשיב שמסר את גרסתו וצין כי צריך סמים במהלך האירוע.

נטען כי מעשי של המשיב חמורים ומהווים סכנה למתلون ולסביבה. עוד נטען כי מחומר הריאות עולה כי המשיב ביצע את המעשים לאחר שלא נטל תרופות לטיפול במחלת נפש ממנה הוא סובל. צוין אף כי לחובת המשיב שני רישומים פליליים קודמים בגין עבירות אלימות שענין אויומים ופציעה, אך ההליכים הופסקו מחמת העדר מסוגלות נשית של המשיב לעמוד לדין.

3. בדיוון שהתקיים ביום 9.7.2014 טען בא כוח המבוקשת כי מתקיימת עילית מעוצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרם, מדובר בדברaira של אלימות בתחום המשפחה. הוגשו נסיבות ביצוע העבירה על רקע נטילת סמים ואי נטילת תרופות לביעות הנפשיות של המשיב.

באת כוחו של המשיב הסכימה כי קיימות ראיות לכאורה לגבי עבירת תקיפת בן זוג, אך כפירה בקיומן לגבי עבירת האויומים וUBEIRAT החזקת אגרוף או סכין ללא_CDIN. באשר לעבירות האויומים נטען כי בנסיבות העניין לא מתקיים היסוד הנפשי הדרוש להרשעת המשיב ולפיכך לא קיימות ראיות לכאורה לביטוס עבירה זו.

באשר לעבירת החזקת הסכין שלא_CDIN נטען כי בסופה של יום לא נתפסה הסכין.

בנוסף, התייחסה באת כוחו של המשיב לטענות המבוקשת באשר לעילית המסתוכנות וטענה כי במקרה זה ניתן להסתפק בחלופות מעוצר אותו פירטה.

סיג לאחריות פלילת

4. באת כוח המשיב טענה כיโนכה האמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית ודרכי המשיב עצמו מתקיים הסיג לאחריות פלילת שבסעיף 34ט(ב) לחוק העונשין, שענינו הגנת השכורות. היא סקרה כי כוון שעבירות האויומים דורשת יסוד נפשי של מטרה ונוכח הגנת השכורות שתעמדו למשיב, לא ניתן יהיה להרשייעו בעבירת האויומים.

5. על מנת לקבוע התקיימות סיג השכורות יש צורך לבדוק גרסאות עובדיות. קיומה של שכורות אינה נזכרת בעבודות כתוב האישום, ובשלב זה, של בחינת ראיות לכאורה, הבדיקה נעשית לאור עובדות כתוב האישום וחומר החקירה, ולא נבחנת גרסתו העובדיות של הנאשם. חוות הדעת הפסיכיאטרית אינה מהווה תחליף לגרסה העובדיות בדבר שכורות נתענת בעת ביצוע העבירות, וונسبותיה של אותה שכורת.

נגיש איפה לבחינתן של הראיות שבתיק החקירה, ובבדוק האם קיימות ראיות לכאורה.

ראיות לכאורה

6. המשוכה הראשונה של המבוקשת לחצות, על מנת שתתאפשר בקשה למעצר עד תום ההליכים, הינה הוכחת קיומן של "ראיות לכואורה" כי הנאשם ביצע את העבירות המียวחות לו. בשלב זה, די בסיסי סביר כי מחומר החקירה הקיים צמחה תשתיית ראייתית שבכוחה להרשיע את הנאשם (בש"פ 8087/95 זادה נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 133 (1996); בש"פ 3562/11 יתם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.5.2011); מרדכי לוי "ראיות לכואורה הנדרשות למעצר עד תום ההליכים - בחינה נסpta" משפטים לד 549 (תשס"ה)). ב�"פ 1566/14 ابو עמר עבד רבה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.3.2014) חזר לאחרונה בית המשפט העליון על שמעונות של ראיות לכואורה (ההדגשות והוסףו - א"ג):

"כידוע, בשלב בוחנת בקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט אם קיימות ראיות לכואורה להוכחת אשמתו בעבירות המียวחות לו. רמת ההוכחה הנדרשת בהקשר זה אינה זו הנחוגה במשפט הפלילי - היינו: מעל לכל ספק סביר, אלא די בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה. על בית המשפט לבחון אם קיימים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההתעורר של החקירה ו מבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של יומם להרשעת הנאשם (בש"פ 8087/95 זאד נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 133, 146-147 (1996) (להלן: החלטת זאדה)). במלים אחרות, על בית המשפט לבחון אם קיימים סיכוי סביר לכך שמדובר במקרה החקירה תצמchnerה בסוף המשפט ראיות אשר תבסנה את אשמת הנאשם. בשלב בוחנת הראיות לכואורה אין בית המשפט נדרש לבחון את משקלן של העדויות או את מהימנות העדים, אלא אם כן מדובר בפירוכות מהותיות וגולויות לעין, המצביעות מעצמן על CORSOM ממשי בקיומן של ראיות לכואורה (בש"פ 352/11 בר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.1.2011)). אם הבדיקה הלאורית מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיימים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראייתי לצורך הרשעת הנאשם - לא יעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו (בש"פ 635/13 מגידש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (25.2.2013); בש"פ 11/6742 אלמכאוי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (26.9.2011)). לעומת זאת, אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא צזה, שההרשעה או היזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהן, כי אז קיימים סיכוי סביר להוכחת האשמה (החלטה זאדה, בעמ' 146)."

ב�"פ 3432/14 מוגאהד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.5.2014) הודגש כי ניתן לעצור עד תום ההליכים גם כאשר כל הראיות נגד הנאשם הן ראיות נסיבותיות, כל עוד עצמתן מספקת והן משלבות זו בזו ויצירות מסכת עובדתית לכואורת שבכוחה לבסס הרשעה.

7. על מנת לבחון קיומן של ראיות לכואורה, כਮובן בפסקה, ATIICHIS לעיקר הראיות הקיימות בתיק החקירה:

ארבע הوذויות של המתלוון (בतאריכים: 30.6.2014, 29.6.2014 ו-1.7.2014): בהודעתו הראשונה, מסר המתלוון כי הנאשם היה בabitu וביקש ממנו כסף ומיתלוון סרב. בתגובה ניסה הנאשם לקחת מידיו של המתלוון את תיקו. בטעון כך דחף הנאשם את המתלוון והחל להכותו. בהמשךלקח הנאשם סכין מהמטבח והתקrab אל המתלוון שבתגובה נבהל

ומסר כספם למשיב וביקש ממנו לצאת מהבית. המשיב יצא מהבית ככל הנראה עם הסcin כי המתלון לא מצוי אותו. בהמשך, התקשר המשיב לחבר טוב של המתלון בשם ג'ורג' ואים עליו. המתלון ציין כי המשיב הינו חולה סכיזופרניה וכי אין לו כתובת מגורים קבועה. בהודעתו השנייה, שלל המתלון את גירסתו של המשיב לפיה המתלון תקף אותו. המתלון פירט את השתלשות הדברים ולדבריו הוא היה על הריצפה והמשיב היה מעליו וכי יתכן שכאש ניסה להוריד אותו ממנה דחף אותו או משך בחולצתו מתוך הגנה עצמית. בנוסף שלל את טענת המשיב לפיה המשיב נתן כספם למתלון וצין כי המשיב נהג לרכוש חשיש וכדורים. בהודעתו השלישית, שב ו חוזר על הדברים. לגרסתו, המשיב דחף אותו בשתי ידייו מהחזקה והוא נפל על הריצפה והמשיב החל להכות אותו ונתן לו אגרוף בפנים מצד שמאל על הלחי, בפנים באוזן הסנטר ובתוך הפה. לאחר מכן המשיב "ניגש למטבח ולקח סcin של אבטיח, הכי גדול, ממש גדול... באורך של כ-30 ס"מ כולל הידית... הוא החזק את הסcin כשהוא קדימה...". המשיב אמר לו "תן לי כספם ולא עשה לך כלום". בעקבות כך נבהל המתלון ומסר למשיב כספם. המשיבלקח את הכספם, שם את הסcin בדים מכנסי ויצא מהבית. בהמשך המשיב התקשר למתלון ואים עליו. בעקבות הדברים התקשר לחברו ג' וביקש ממנו להגיע לבתו. מהודעתו הרביעית של המתלון עלה כי הוא והמשיב היו בקשר זוגי כחמש שנים עד שנפרדו בתחילת השנה הנוכחית. המתלון יזמ את הפסקת הקשר וביקש מהמשיב לעזוב את הבית. אולם המשיב נשאר לגור בבית כי לא היה לו מקום אחר לגור בו. לפיכך, המתלון הצליח להשיב לבית בתנאי שלא יעשן סמים. המשיב התגורר בבית עד ליום האירוע. בהמשך תיאר את השתלשות הדברים ביום האירוע. לדבריו יצא מהבית וכעבור 20 דקות "חזר אדם אחר לגמרי, בחימם לא ראייתי אותו במצב זהה...". עוד ציין שבאותו היום התנהלוותו של המתלון הייתה לא שגרתית, "התנוונות היו מזוחות, העניינים היו אדומות, הדיבור שלו היה כבד... שדייבור שלו כבד אני מבין שהוא כמה ימים לא נגע בתרופות". לדבריו המתלון נהג לקנות לעצמו חשיש וסיגריות ושלל את גירסת המשיב לפיה המשיב נתן כספם למתלון.

הודעתו של המשיב מיום 30.6.2014: בהודעתו אמר המשיב שבאותו היום עישן "חשיש וניס גיא". לגרסתו, המתלון הוא זה שהחל להכותו ראשון ולכן המשיב הכה אותו בחזרה ונתן לו שתי מכות בפנים כך שהמתלון נפל על המיטה. בהמשך מסר המשיב את גירסתו לאירועים והכחיש שאים על המתלון עם סcin. עוד מסר כי "לא הרגשתי טוב אתמול, עישנתי ניס גיא זה פעם ראשונה שאני מעשן אותו הרגשתי כמו פעם לך כדור אקסטי והייתי כה אהבתו לכת מכות עם משה, הרגשתי את עצמי חזק כזה ואתמול הניס גיא עשה לי משה כמו שעשה האקסטי", חזרתי הביתה אחרי שעישנתי... והרגשתי שאני רוצה לכת מכות עם משה עם הניס גיא". לדבריו לא עישן מעל שלושה חדשים חשיש וניס גיא ורך עכשו חזר לעשן. לדבריו, לפני שלא עישן לא היו בעיות. בנוסף מסר המשיב כי שוחח עם ג'ורג' אשר איים עליו והמשיב ענה לו בתגובה "בוא אם אתה גבר בוא גבר מול גבר" ושלל את גירסתו של ג'ורג' אמר כי הוא מתופל פסיכיאטרי ונותל כדורים וזריקות באופן קבוע.

שתי הודעותיו של ג'ריליה (בתאריךים 30.6.2014 ו-1.7.2014): בהודעתו הראשונה, מסר כי הוא חבר טוב של המתלון. לדבריו המתלון התקשר אליו בוכה וביקש ממנו לבוא לבתו בהקדם. כאשר הגיע ראה את פניו של המתלון נפוחות עם סימנים על הלחי. כמו כן סיפר את הדברים אמר לו המתלון על האירוע. בהמשך התקשר למשיב ושוחח עימיו. לאחר מכן המשיב התקשר אליו ואים עליו באומרו "אני ואתה עוד נפגש השמיים הם הגבול... ואמר שהוא יזכיר אותו...", בתרן כך המשיב גם קיל את ג'ורג'. בהודעתו השנייה, שלל את גירסתו של המשיב לפיה ג'ורג' איים עליו. בנוסף פירט את תוכן השיחות ביןו לבין המשיב, במהלךן ציין המשיב כי הוא חזר לעשן חשיש. עוד חזר על כך שהמשיב איים כי יזכיר אותו על אף שלא האמין לאיים זה מהיכרתו את המשיב.

8. מכלול החומר המוצי בתיק החקירה עולה כי קיימות ראיות לכואורה, חלקן ראיות נסיבתיות וחלקן ראיות ישירות, שיש בהן כדי להעיד כי המשיב ביצע את העבירות נשוא כתוב האישום. ראיות אלו נסמכות, בין היתר על הודיעותיהם של המתלונן וחברו. כמו כן, המשיב בעצמו אישר שהיה אירוע אלימות בין לבן המתלונן, אך הכחיש שאילם על המתלונן עם סכין.

9. נכון מכלול האמור לעיל הגעתו למסקנה כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת כל שלוש העבירות נשוא כתוב האישום.

ניתנה היום, ט"ז تموز תשע"ד, 13 יולי 2014, במעמד המשיב
ובאי כוח הצדדים.